

דף מקורות - פרשת בחוקותי – והשיג דיש את בציר

השיעור השבועי של הרב יצחק חי זאגא בבית הרב קוק, אור ליז' אייר תשע"ו א. ויקרא כו - 'אם בחוקותי תלכו.. והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע.. ונתתי משכני בתוכם.. והתהלכתי בתוכם, והייתי לכם לאלוקים, ואתם תהיו לי לעם.. ואולך אתכם קוממיות ..רש"י – והתהלכתי בתוכם, אטייל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני, יכול לא תיראו ממני, תלמוד לומר, והייתי לכם לאלוקים.

ב. רש"י -קוממיות - בקומה זקופה. ש"ע ב - 'אסור לילך בקומה זקופה ..ב"ב עה - ואולך אתכם קוממיות, רבי מאיר אומר מאתים אמה כשתי קומות של אדם הראשון. חגיגה יב - 'אמר רבי אלעזר אדם הראשון מן הארץ עד לרקיע שנאמר למן היום אשר ברא אלוקים אדם על הארץ וכיון שסרח, הניח הקב"ה ידיו עליו ומיעטו..

ג. תהלים קכו.. - 'בשוב ד' שיבת ציון.. הלוך ילך ובכה, נושא משך הזרע, בא יבוא ברונה נושא אלומותיו. רד"ק - כן ישראל בגלות, סובלים עול הגלות, ונושאים משא המסים לקיים התורה והמצות, שהם הזרע במשל. ובעת הגאולה, שהוא עת הקציר, יבואו אל ארץ ישראל ברונה..אלשיך -הזורעים בדמעה, אחרי זריעתם יקצרו ככלותם לזרוע, כי הלוך ילך ובכה נושא משך הזרע, מראש השדה עד קצהו. ובחזרתו משם, בא יבא מיד ברונה, בשובו נושא אלומותיו מאשר זרע בלכתו ..עמוס י' ג - 'הנה ימים באים נאום ד', וניגש חורש בקוצר ..רש"י - והשיג דיש את בציר ובציר ישיג את זרע, לא יספיקו לחרוש עד שיבא הקציר ..איוב א' יד - 'ומלאך בא אל איוב ויאמר, הבקר היו חורשות, והאתונות רועות על ידיהם. ב"ב טו - 'אמר ר' יוחנן מלמד שהטעימו הקב"ה לאיוב, מעין העולם הבא.

ד. אורות הקודש ג' עד - 'כל הרצונות של כל הברואים, וביחוד של האדם, ובטיפוסו היסודי של ישראל, הם גרעינים שיש בהם כח הצמיחה, וכשמעלים אותם על ידי תפלה, זורעים אותם ממש בשדה אשר ברכו ד', ומצמיחים על ידי זה ישועות. וכפי טוהר התפלה, וכפי ההכשר של כל העיניים המתלויים לסגולותיה, כך היא ברכתה של צמיחת חיים זאת. ויש אשר אור צמיחתם מאיר מחיי עולם הבא, ששם נגש חורש בקוצר, והלוך ילך ובכה נושא משך הזרע, בא יבא ברונה נושא אלומותיו. כמו שהיה אצל איוב, הבקר היו חורשות, והאתונות רועות על ידיהם. עוד הם מדברים ואני אשמע.

ה. אורות הקודש א' קלז - 'על פי התנוצצות של רוח הקודש משיגים בבת אחת, בלא יגיעה, סדרי חכמה רבה, הכוללים בקרבם עדן, יופי, קדושה, ברכה, אהבה, גבורה, ומשיגים את העולמות על פי השתלשלות סדרם כמו שהם גלויים בנשמה, שחציבתה היא מכולם. המוכשרים לזיו הסתכלות קודש זו, נתבעים הם לעסוק תמיד ברזי תורה, מצד עצמות ערכם, תורה לשמה ממש. וכל מה שהם משלימים יותר את אופים הרוחני בזיו הצחצחות העליונים, הרי הם מתגדלים, מתפארים ומתנשאים. וכל העולמים כולם, וכל הנשמות שבתוכם, לכל מדרגותיהם, מתנשאים עמם, ושם ד' הגדול מתגדל בהם ועל ידם. וכנסת ישראל מתברכת, וגאולתה מתקרבת. והתפלות מתעלות.. והולכות ונשמעות..

ו. שמות כג' טז - 'וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה ..רות ב' ד - 'והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ד' עמכם ..חיד"א לב דוד לא - 'ודע שכתב מהרי"א.. ששמע מהרב החסיד המקובל כמהר"ר

חיים הכהן ז"ל תלמיד רבינו מהרח"ו ז"ל, כי אין נכון בליל שבועות ללמוד משניות בשום אופן, דמשנה בסוד שפחה דמטרוניתא והלילה הזו צריכין לתקן המטרוניתא, אלא יתעסק ברזי אורייתא ..זוהר ב' לז.. - גרזא עלאה הוא בין מחצדי חקלא..

ז בראשית רבה ויגש צג - 'ויגש אליו יהודה, הנה ימים באים נאם ה' ונגש חורש וגו', חורש, זה יהודה, בקוצר, זה יוסף..

ח שפת אמת ויגש תרלא.. - 'זזהו חורש בקוצר כי יהודה הוא למצוא הארה גם בתוך ההסתר ע"י אמונה ..שם תרלט - 'והנה בחי' יהודה ויוסף הם ב' בחי'. כי יש צדיק שהוא איש מנוחה והבורא ית' משפיע עליו רוח קדושה בלי יגיעות נפש ובשר. ויש צדיק שעומד בצדקו ועובר עליו כמה דרכים ומקומות עקלקלות עד שבא אל נכון. ושניהם צריכין להיות. והם בחי' ימי המעשה ושבת קודש. ויוסף הוא בחי' השבת. ויהודה ימי עבודה לכן נקרא איש תבונה ודולה מים עמוקים ביותר. לכן מרמז המד' ונגש חורש בקוצר כי חורש הוא עבודת יהודה ויוסף קוצר המוכן לקצור אחר הגמר.

ט אורות הקודש א' ב - 'הידיעה מן העולם והמציאות, שבאה מצד החול, אינה עולה אפילו לחלק אחד מני רבבה בערך האמת, לעומת הידיעה העמוקה של העולם והישות בכלל, שבאה מצד הקודש כי אמתת המציאות והיש הגמור של הכל מתגלה רק בהיות הכל נמשך ובא מצד ההופעה האלוקית, מצד הסתעפות חיים וישות ממקור החיים והיש. שכל מה שמתגלה בתור עולם והויה הוא רק כעין צל קלוש לגבי הישות הטהורה והאדירה שבמקור האלוקי. ונמצא שכל ההון המדעי של האדם יעלה ברוממות פאר גדלו רק כשיאצר ויחסן במקור הויתו, שהיא דעת ד' ועזו, הכרת הכל מצד מקור הכל. אך אז יתישרו כל ההדורים כולם, כי רק בהתגלות הגובה העליון האמתי של המדע, אז יערך היחש של המדע באמתת טבעו. וכל זמן שהעולם מתגלה רק על ידי צלליו הכהים, שהם השערת הכרתו מצד צבעיו הבודדים והכרותיו החצוניות, הרי זה כלא נחשב לעומת הקנין המדעי המוחלט. שהוא דעת ד' המתבלטת ע"י דעת העולם בתור פועל ד', שאל זה נשואות הן עיני כל חי. וזה כל האדם, כל המצוי. כל המוכר והנודע. וכל עמל העולם ועלוי מדרגותיו הוא מכונן רק כדי שיבא התור העליון של המדעיות להתגלות בשטף מקור אמתתו. וכל המוסר הכללי והפרטי וכל הטבת ארחות החיים, אורח הצדק והישרות שבחיי היחיד והכלליות, הכל תלוי הוא ועומד להגיע אל מכוון תמותו ע"י ההתודעות של ההכרה במקוריותה, שהיא הולכת ומתנשאת לפי אותה המדה שיחשף ההוד של אור החיים שבמקור הקודש. שהוא זוהר האמת, אור ד' מחולל כל.